

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 13T/231/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712012014
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medveď
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5712012014.2

Rozhodnutie

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medveďom, na hlavnom pojednávaní dňa 6.5.2014 v trestnej veci proti obž. J. M.D., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaný J. M.D., E.. X.X.XXXX v A., trvale bytom D. E. J. Č.. XXX, F. A., toho času v ÚVTOS Sučany,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

dňa 8.4.2012 asi o 23.00 hod. v obci D. E. J., F. A., po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol v parku pri predajni potravín COOP Jednota poškodeného A. Š.Q., E.. XX. XX. XXXX tak, že ho nohou, pravdepodobne kolenom, udrel do oblasti tváre pod ľavé oko, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem a spôsobil mu tak zranenia - pomliaždenie okolo očnej oblasti vľavo, prasklinu spojenia ľavej jarmovej kosti s čelovou kosťou a zakrvácanie čelustnej dutiny vľavo, pričom uvedené zranenia si podľa znaleckého posudku vyžadujú vystavenie práceneschopnosti v trvaní 4 týždňov a dobu liečenia maximálne 6 týždňov,
t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon súhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje vo výroku o treste :

- rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 1 T 1/2011 zo dňa 17.7.2013, právoplatný dňom 17.7.2013, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a iné, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia,

- trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 2 T 76/2013 zo dňa 18.10.2013, právoplatný dňom 8.11.2013, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo súd upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody podľa

§ 42 Tr. zák., vzhľadom na úhrnný trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 1 T 1/2011 zo dňa 17.7.2013, právoplatný dňom 17.7.2013.

Zároveň sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému A. Š., E.. XX.X.XXXX v A., trvale bytom E. Č.. XX, F. A., Z. D. E. J. Č.. XXX, okres A., škodu vo výške 538,30,-Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného A. Š., E.. XX. XX. XXXX v A., odkazuje so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa 11.12.2012 na tunajšom súde obžalobu na obv. J. M., pod sp. zn. 3 Pv 298/12 zo dňa 10.12.2012, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

„dňa 08. 04. 2012 asi o 23.00 hod. v obci D. E. J., F. A., po predchádzajúcom slovnom nedorozumení fyzicky napadol v parku pri predajni potravín COOP Jednota poškodeného A. Š., E.. XX. XX. XXXX tak, že ho nohou kopol do oblasti tváre pod ľavé oko, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem a spôsobil mu tak zranenia - otras mozgu, pomliaždenie pod ľavým okom, odreninu v čelovej oblasti a v oblasti chrbta nosa, s drobnou tržnou rankou a zlomeninu nosovej kosti, ktoré si vyžiadali vystavenie práceneschopnosti na dobu 10 - 14 dní“,

Samosudca Okresného súdu Martin vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného J. M.; výsluchom svedka poškodeného A. Š. a svedkov O. K., A. D.U., A. G. W. Z. S.; prečítaním odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Andreja Hajtmána zo dňa 27.11.2012, podľa § 268 ods. 2 Tr. por. ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. por. a spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/1/2011.

Obžalovaný J. M. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Vypovedal, že on na nikoho neútočil, ani nikoho nenapadol. Čo sa dialo potom ako spadol na cestu si presne nepamätá, keďže mal aj otras mozgu. Je však možné, že keď vstával a ako sa bránil, mohol Š. nejako zasiahnuť. Čo sa týka úderu päťou od S., bol to jeden úder a potom bolo kopnutie do hlavy zo strany Š., tiež jedenkrát. Je pravdou, že mal niečo vypité, ale nie veľa, asi pivo. So Š. ani so S. dovtedy nemal žiadne konflikty, ani nehody, vychádzali spolu v podstate dobre. Nevie akým spôsobom mohol Š. zasiahnuť vtedy, keď sa bránil, boli pri ňom dvaja. Nevie ani do ktorej časti poškodeného zasiahol. V prípravnom konaní vypovedal pravdivo a pamätal si to lepšie.

Svedok poškodený A. Š. pred súdom vypovedal, že si pamätá, že vtedy bol už večer a on si išiel kúpiť cigarety. Keď sa vrátil tak videl ako sa bili obžalovaný so S., tiež sa hádali. On išiel obžalovaného odtiahnuť a vtedy dostal úder do oblasti ľavého oka. Čo sa dialo potom už nevie, nakoľko sa prebral až v nemocnici. Pokiaľ vie, tak záchranku volal S.. Mal zranenie v oblasti ľavého oka, doteraz naň riadne nevidí a mal i niečo zlomené. Mal ísť na operáciu, ale ju odmietol. Obžalovaný aj S. boli vtedy na zemi, on videl, že sa bili. Ako sa udierali nevie, ale videl, že tiekla krv aj obžalovanému aj S.. Keď obžalovaného išiel odtiahnuť, tak dostal úder do oblasti oka. Či sa jednalo o úder päťou alebo nejakým iným spôsobom, inou časťou tela si nepamätá. Keď tí dvaja boli na zemi, tak dole bol S. a hore na ňom M.. Bolo to na takom priestranstve - parkovisku pred obchodom. Obžalovaného len chytil, nebil ho, presne si nepamätá, či ho chytil za ruku alebo inak. Na mieste boli ešte ten O. a D., títo sa ale s nikým nebili. V prípravnom konaní vypovedal pravdivo, teraz si už nejaké podrobnosti nepamätal. Pokiaľ si spomína tak sa začali biť z toho dôvodu, že ten O. sa vysmieval obžalovanému, že ide do basy a potom

odtiaľ ušiel. S. potom povedal, že O. nedá biť a tak sa začali biť spolu. Prečo ho obžalovaný udrel si nepamätá, mohlo to byť v afekte, že ho trafil a zasiahol.

Svedok A. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sedeli spolu s M. pred pohostinstvom a videli, že prichádzajú K., S. a Š.. K. kričal na celú ulicu, že vybavil M. nejaké bitky v base. Začali sa hádať M. S. K.Š. a potom sa k tomu pridali aj S.. Potom sa M. so S. začali naťahovať, strkať. On sa obzrel na K., či aj on do toho ide, tento tam však len stál. Keď sa obzrel, tak tí dvaja už boli na zemi, pričom ležali tak vedľa seba, čiastočne asi z trištvrté mohol byť M. na S.. Ako spadli, takmer ihneď k nim pribehol Š.. M. potom na neho zakričal, že aj Š. ho bije. On išiel Š. odtiahnuť, ale pribehol ku nemu K. a začali sa spolu trhať. Vymenili si zo dva údery pästou a za nejakých 30 sekúnd pribehol ku nim S., že nech sa nebijú. Potom sa pozrel na M. ako sa dvíhal, ometal sa okolo seba rukami, kopal. Š. sedel na zadku. K., Š. W. S. nastúpili do taxíka. Taxikár sa volá G.Š.. On zostal s M., tento bol celý zakrvavený, mal na tvári nejaké podliatiny, mohol mať zlomený nos. Čo sa týka ostatných, keďže odišli, k ich prípadným zraneniam sa nevie vyjadriť. Políciu a záchranku volal M., pričom jemu dal telefón, aby vytočil číslo, lebo to urobiť nevedel. Nevie presne povedať ako mohol Š. utrpieť zranenie. Mohlo to byť vtedy, keď boli Š. a S. obaja na M.. Tento ho mohol zasiahnuť v sebaobrane. On vtedy videl ako Šľuch si kľakol k tým dvom, keď boli na zemi a bil M. do tváre pästami. Potom M. zakričal, že aj Š. ho bije. On vtedy ku nim pristúpil, Š. odtiaľ odtiahol, on sa ešte spýtal, čo robí, že on ich chce len oddeliť. Potom ku nemu prišiel K. W. Š. zostal stáť pri M.. Myslí, že potom sa už Š. nebil s nikým. Naisto to nemôže povedať, nakoľko bola tma a on s K. potom boli asi 10 metrov od neho. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že videl ako obžalovaný išiel zasiahnuť kolenom Š., bolo to vtedy, keď J. M. vstával, rukami a nohami metal okolo seba. Bolo to potom ako už skončila bitka medzi M. W. S., došlo k tomu krátko, bolo to pár sekúnd.

Svedok O. K. vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že si pamätá, že bol v krčme so S.. Mali vypité, ale vnímal. Keď išli von z krčmy, tak sa strhla trma vrma medzi S. W. M.. Nespomína si ako to začalo, ani prečo to vzniklo. Začali sa spolu trhať a o chvíľu videl ako sa váľali po zemi, trhali sa medzi sebou. On sa do toho nijako nezapájal. Videl tam aj A. Š.. Tento si chcel ísť kúpiť na benzínku cigarety, teda prechádzal tadiaľ a keď videl tých dvoch na zemi, tak išiel ku nim a chcel ich od seba odtrhnúť. Podľa neho sa nechcel do tej bitky zapojiť, nechcel sa biť, len ich oddeliť. Vie, že to skončilo aj jeho zranením, mal opuchnuté oko. Počul od Š., že ho mal zasiahnuť M.. Nevie, či ho mal udrieť alebo kopnúť. On sa vtedy rozprával s taxikárom a bol otočený tak bokom, takže to nejakým nevnímal. Na mieste bol ešte A. D., nevie o tom, že by sa tento bil. Zdá sa mu, že aj tento bol len tak bokom. Nepamätá si, že mal nejaký konflikt s D..

Svedok A. G. vypovedal, že pokiaľ ide o bitku, bol tam prítomný S., M., Š., K. W. D.. Ako vypovedal aj v prípravnom konaní, nejakým bližším si ten konflikt nevnímal. Bola tiež tma. Určite videl, že nejaké osoby boli aj na zemi. Keď to skončilo, tak do taxíka nastúpili S., K. W. Š.. Š. mal zranenie na tvári, potom ako nastúpili do auta videl ako mu tečie krv. Potom ho asi viezli na úrazovku. Čo sa týka Š., mal taký dojem, že tento pri tej bitke len tak poskakoval okolo. Kto konkrétne a s kým sa bil povedať nevie, bola tam trma vrma. Mlelo sa to tam, teda nedá sa povedať, že by sa bili všetci naraz. Š. na zemi nevidel, tento bol len na nohách. Na zemi videl S. s M. keď sa bili, raz bol hore jeden, raz druhý.

Svedok Z. S. vypovedal, že si vzhľadom na odstup času približne 2 rokov nejaké podrobnosti nepamätá. Vie, že tam bola potýčka, pri ktorej bol okrem neho, obžalovaný M., ďalej A. Š., O. K. W. D.Č.. S obžalovaným sa najprv držali rukami, potom spadli na zem, bolo to krátko. On s K. W. Š. potom chceli nastúpiť do auta a odísť, avšak ako bol už pri aute tak zbadal, že Š. tam sedel na zemi. Potom videl, že má opuchnutú polovicu tváre v oblasti oka. Neskôr museli s ním ísť na ošetrovanie. On bol vtedy pri aute s K.. Š. s obžalovaným tam ostali sami, bola vtedy dosť tma. Už si presne nepamätá či obžalovaný vtedy Š. napadol, Š. ale dostal zrejme preto, že sa do toho zastaral. Š. potom v aute hovoril, že ho obžalovaný kopal. Š.Q. je minimálne o hlavu nižší ako obžalovaný. Čo sa týka jeho konfliktu s M., v podstate sa len naťahovali, trhali, držali sa za veci, za oblečenie, prípadne za ramená. Ako došlo ku zraneniu obžalovaného povedať nevie. Taktiež nevie kedy a či vôbec Š. sa zapojil do bitky medzi ním a obžalovaným. Po prečítaní výpovedí svedka z prípravného konania na odstránenie rozporov podľa § 264 ods. 1 Tr. por. (zápisnica o výsluchu zo dňa 10.10.2012 na č.l. 62-64 spisu a zápisnica o konfrontácii s obžalovaným zo dňa 20.11.2012 na č.l. spisu) uviedol, že si dnes už na podrobnosti vzhľadom na časový odstup nepamätá. V prípravnom konaní si to určite pamätal lepšie a vypovedal pravdivo. Pokiaľ vypovedal, že videl ako obžalovaný zasiahol Š. do tváre pravou nohou, teda pravým kolenom zrejme to tak bolo, vtedy si to pamätal.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný J. M. sa dopustil skutku tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., keďže inému úmyselne ublížil na zdraví. Ublížením na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (§ 123 ods. 2 Tr. zák.). Podľa ustálenej judikatúry sa za ublíženie na zdraví pokladá poškodenie zdravia vyžadujúce liečbu a prípadnú práceneschopnosť v trvaní najmenej okolo 7 dní. Na základe odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Andreja Hajtmara zo dňa 27.11.2012 mal súd preukázané, že u poškodeného A. Š. boli zistené zranenia - pomliaždenie okolo očnej oblasti vľavo, prasklina spojenia ľavej jarmovej kosti s čelovou kosťou a zakrvácanie čelustnej dutiny vľavo, pričom uvedené zranenia si vyžadujú vystavenie práceneschopnosti v trvaní 4 týždňov a dobu liečenia maximálne 6 týždňov. Zranenia sú zo súdneho hľadiska hodnotené ako stredne ťažké, pričom poranenie tvárových kostí obmedzovalo poškodeného výrazne sťaženým požívaním stravy, bolestivým prežívaním, sťaženým rozprávaním a bolestivosťou ľavej časti tváre.

Obžalovaný sa ku spáchaniu činu nepriznal. Vypovedal, že on na nikoho neútočil, ani nikoho nenapadol. Čo sa dialo potom ako spadol na cestu si presne nepamätá, keďže mal aj otras mozgu. Je však možné, že keď vstával a ako sa bránil, mohol Š. nejakú zasiahnuť. Nevie akým spôsobom mohol poškodeného zasiahnuť, ani do ktorej časti ho zasiahol. V prípravnom konaní vypovedal, že Š.Ľ. uderil možno nechtiac do tváre asi lakťom, na čo poškodený spadol na zem. Pri konfrontácii so svedkom A. D. (č.l. 30) vypovedal, že ako vstával je možné, že zasiahol rukou, ktorou sa oháňal poškodeného Š.. Nevie však uviesť, či to bolo dlaňou alebo inou časťou ruky, nohou určite nie.

Obrana obžalovaného bola bez pochybností vyvrátená vykonanými dôkazmi. Usvedčovaný je výpoveďami svedka poškodeného A. Š., taktiež svedkov S., D. W. K.. Poškodený pred súdom vypovedal, že keď videl ako sa bili obžalovaný M. S. S., tak išiel obžalovaného odtiahnuť a vtedy dostal úder do oblasti ľavého oka. Obžalovaný a S. boli na zemi a bili sa, pričom S. bol dole a M. na ňom. Či sa jednalo o úder päťou alebo nejakým iným spôsobom, inou časťou tela si nepamätá. On obžalovaného iba chytil v úmysle ho odtiahnuť, nebil ho. Svedok A. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že videl ako sa bili M. S. S., ktorí sa najprv vzájomne ňahovali, strkali a potom ich už videl ako ležali na zemi, čiastočne asi z trištvrté mohol byť M. E. S.. Ako spadli takmer ihneď k nim pribehol Š., na čo M. zakričal, že aj Š. ho bije. On išiel Š. odtiahnuť, ale pribehol ku nemu K. a začali sa spolu trhať. Vymenili si zo dva údery a za nejakých 30 sekúnd pribehol ku nim S., nech sa nebijú. Potom sa pozrel na M. ako sa dvíhal, ometal sa okolo seba rukami, kopal. Šľuch sedel na zadku. Nevie presne povedať ako mohol Š. utrpieť zranenie. Mohlo to byť vtedy, keď boli Š. W. S. obaja na M.. On vtedy videl ako Š. si kľakol k tým dvom, keď boli na zemi a bil M. do tváre päťami. Vtedy ku nim pristúpil, Šľucha odtiahol odtiahol, na čo sa ho Š. ešte spýtal, čo robí, že on ich chce len oddeliť. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že videl ako obžalovaný išiel zasiahnuť kolenom Š., bolo to vtedy, keď obž. M. vstával, rukami a nohami metal okolo seba. Bolo to pár sekúnd potom ako už skončila bitka medzi M. a S.. Svedok O. K. v podstate potvrdil výpoveď pošk. Š., v tom smere, že tento sa nechcel zapojiť do bitky medzi M. W. S., nechcel sa biť, len ich oddeliť od seba. Vie, že to skončilo aj zranením Š., ktorý mal opuchnuté oko. Počul od neho, že ho mal zasiahnuť M.Í.. Nevie, či ho mal udrieť alebo kopnúť. Vtedy sa rozprával s taxikárom a bol otočený bokom, takže to nejakú nevnímal. Podľa výpovede svedka A. G., tento videl ako sa na zemi bili S. S. M. a čo sa týka Š., mal taký dojem, že tento pri tej bitke len tak poskakoval okolo. Svedok Z. S. vypovedal, že si vzhľadom na odstup času presne nepamätá či obžalovaný vtedy Š. napadol, Š. ale dostal zrejme preto, že sa do toho zastaral. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že videl ako obžalovaný kopol Š. do tváre pravou nohou, teda pravým kolenom, zrejme to tak bolo. V tom čase si to pamätal lepšie. Tiež Š. potom v aute hovoril, že ho obžalovaný kopol.

Aj keď medzi svedeckými výpoveďami boli určité rozpory týkajúce sa konfliktu medzi obžalovaným J.F. M. a poškodeným A. Š.Q., všetci svedkovia v podstate potvrdili, že k ich vzájomnému fyzickému kontaktu skutočne došlo a zároveň pri tomto skutku Š. s inou osobou do fyzického kontaktu neprišiel. Všetci svedkovia taktiež potvrdili, že najskôr začala bitka medzi M. W. S., ktorí sa začali medzi sebou naťahovať, trhať a následne sa bili na zemi, kedy ku nim prišiel aj poškodený Š.. Poškodený uvádzal, že jeho úmyslom nebolo zapojiť sa do bitky, ale naopak, túto bitku ukončiť, teda odtrhnúť obž. M., ktorý bol v tej chvíli na S.. Výpoveď poškodeného potvrdzujú svedkovia K. W. S., na druhej strane svedok D. potvrdzuje výpoveď obžalovaného, že Š. ho tiež bil. V prípravnom konaní vypovedal, že síce nevidel ako Š. bil M., lebo bol od nich ďalej a bola tma, ale počul ako M. kričí, že aj Š. ho bije. Na hlavnom pojednávaní na rozdiel od výpovede z prípravného konania vypovedal, že videl ako Š. bije M., pričom ho bil päťami do tváre. Svedok D. ale zároveň vyvrátil tvrdenia obžalovaného o sebaobrane prípadne „náhodnom“ zasiahnutí poškodeného, keď v rámci výsluchu v štádiu prípravného konania vypovedal, že keď skončila bitka M. W. S., M. sa postavil a S. utekal smerom ku nemu a K.. Potom sa M. spýtal Š., prečo ho aj on bil, na čo sa Š. spýtal, že čo si to povedal? Asi ho nepočul tak išiel k nemu bližšie a vtedy videl ako M. išiel Š. zasiahnuť kolenom, ale či ho naozaj zasiahol s určitosťou povedať nevie, lebo sa pozrel na K. a hovoril ku S.. Potom keď sa pozrel smerom ku M., Š. už ležal na zemi a M. čupel pri ňom. Z uvedeného je zrejmé, že k útoku obžalovaného na Š. došlo až po skončení bitky so S.. Teda aj keby poškodený Š. predtým M. počas jeho bitky so S. udrel, zo strany obžalovaného sa už nemohlo jednať o konanie v sebaobrane, nakoľko na neho už v tom čase nikto neútočil. Výpoveď svedka D. pred súdom, že Š. mohol utpieť zranenie vtedy, keď boli on a S. obaja na M. a tento ho mohol zasiahnuť v sebaobrane, súd vyhodnotil ako účelovú, urobenú v úmysle pomôcť obžalovanému. Ani z predchádzajúcej výpovede svedka v prípravnom konaní, ani z výpovedí žiadneho ďalšieho svedka totiž nevyplývalo, že Š. W. S. mali byť počas bitky na M.. Naopak, bolo preukázané, že M. bol na S. a títo sa obaja nachádzali na zemi, pričom Š. ku nim len pristúpil.

Prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. je úmyselným trestným činom. K naplneniu znakov skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. nestačí, aby páchatel úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale je nevyhnutné, aby aj jeho úmysel smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Medzi konaním páchatela a spôsobeným následkom musí existovať priama príčinná súvislosť (kauzálny nexus). V danom prípade záver o úmyselnom konaní obžalovaného je možné bez pochybností vyvodzovať zo spôsobu jeho konania ako i charakteru zranení poškodeného. Okrem vyššie uvedených výpovedí svedkov sú ďalej podstatné najmä závery znalca z odvetvia súdneho lekárstva. Zo záverov odborného vyjadrenia MUDr. Andreja Hajtmana vyplynulo, že zranenia vznikli mechanizmom pôsobenia opakovaného tupého násillia na ľavú stranu tváre poškodeného. Jednalo sa o úder alebo údery predmetom pomerne pevnej konzistencie a menšej kontaktnej plochy, ktoré boli vedené stredne veľkou intenzitou. Vzhľadom na rozsah a lokalizáciu zranení sa s najväčšou pravdepodobnosťou jednalo o kop dolnou končatinou napr. kolenom alebo opakované údery päťou útočníka. Poranenia nemohli vzniknúť ani vlastným konaním poškodeného, ani ako dôsledok nárazu poranenej časti tváre na pevnú podložku pri páde. Zranenia poškodeného teda nepochybne vznikli v dôsledku konania inej osoby. Jednotlivé dôkazy vyhodnotené vo vzájomných súvislostiach podľa záveru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností potvrdzujú, že ku vzniku zranení poškodeného došlo v dôsledku úmyselného konania obžalovaného.

V danom prípade súd stíhaný skutok neposudzoval aj ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., nakoľko vzhľadom na okolnosti činu a spôsob jeho spáchania, podľa názoru súdu nedošlo k naplneniu všetkých zákonných znakov prečinu výtržníctva. Objektom takéhoto trestného činu je predovšetkým verejný poriadok a objektívna stránka spočíva v úmyselnom konaní páchatela spôsobom hrubo narušujúcim riadne občianske spoluzitie ako napr. bezdôvodné napádanie iných osôb, poškodzovanie cudzieho majetku, vulgárne vyjadrovanie na verejne prístupnom mieste a pod. Pokiaľ ide o fyzický konflikt medzi J. M., Z. S. W. A. Š., pri tomto utrpel zranenia aj sám obž. M., pričom súčasne sa vedie trestné konanie proti obv. Š.L. W. S. (obžaloba podaná na tunajšom súde pod sp. zn. 3 T 204/2012), ktorí sú stíhaní ako spolupáchatelia podľa § 20 Tr. zák., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.. V danej veci je poškodeným J. M., avšak konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené. Z vyššie uvedených svedeckých výpovedí bolo dokázané, že ku konfliktu M. a Š. došlo až po skončení bitky medzi M. W. S.. Fyzickému útoku obžalovaného - napadnutiu Š. teda predchádzala bitka medzi obžalovaným a Z. S. ako i zapojenie sa Š. do tejto bitky, či už ako uviedol poškodený, tým že obžalovaného chcel iba odtrhnúť od S., alebo ako uviedol obžalovaný a svedok D., že ho Š. taktiež udieral. V predmetnej veci podľa záveru súdu nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že to bol obžalovaný, ktorý ako

prvý začal narušovať verejný poriadok napádaním iného alebo osobou, ktorá celý konflikt na začiatku vyvolala bol Z. S.. Súd preto v pochybnostiach rozhodol v prospech obžalovaného a vypustil právnu kvalifikáciu skutku aj ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy; u spolupáchateľov prihliadne aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o osobu páchatela, súd mal preukázané, že obž. J. M. má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 5 záznamov o odsúdeniach, a to za rôznu trestnú činnosť, jednak majetkového charakteru, ale i násilnú trestnú činnosť. Obžalovaný sa dopustil stíhaného skutku dňa 8.4.2012, teda ešte predtým ako bol vyhlásený právoplatný rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 1 T 1/2011 zo dňa 17.7.2013. Týmto rozsudkom bol obž. uznaný za vinného rovnako pre prečin ublíženia na zdraví, v spolupáchateľstve podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, Následne bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2 T 76/2013 zo dňa 18.10.2013, právoplatný dňom 8.11.2013, a to pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo súd upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, vzhľadom odsúdenie rozsudkom vo veci sp. zn. 1 T 1/2011. V danom prípade sa jedná o viacčinný súbeh trestných činov a súd preto podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému ukladal súhrnný trest, podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 1 Tr. zák.) tzn. súhrnný trest ukladal podľa zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin zo zbiehajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný t.j. podľa § 364 ods. 1 Tr. zák.

Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd zistil prevahu prirážajúcich okolností, keďže u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Tr. zák., na druhej strane bola zistená prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. t.j. spáchanie viacerých trestných činov. Pri prevahe prirážajúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Tr. zák. v § 364 ods. 1 zvyšuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu tzn. zo šiestich mesiacov na 16 mesiacov (pri postupe výpočtu podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.). Súd uložil obž. J. M. trest odňatia slobody na samej dolnej (zvýšenej) hranici trestnej sadzby, ktorý považoval za primeraný najmä s prihliadnutím na okolnosti činu, spôsob konania a mieru zavinenia páchatela. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. pri uložení súhrnného trestu zrušil vo výrokoch o treste rozsudok OS Martin sp. zn. 1 T 1/2011 zo dňa 17.7.2013 ako i trestný rozkaz OS Martin sp. zn. 2 T 76/2013 zo dňa 18.10.2013. S poukazom na ust. § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému A. Š. škodu v sume 538,30,-Eur. Poškodený si uplatnil náhradu škody na zdraví podľa bodového hodnotenia a náhradu ušlej mzdy počas PN. Súd mu priznal náhradu škody z titulu náhrady za bolesť podľa odborného vyjadrenia, v celkovom počte bodov 35. Súd pritom vychádzal z ust. § 444 Občianskeho zákonníka a zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, v platnom znení. Výška náhrady za bolesť za jeden bod bola v zmysle opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR v sume 15,38,-Eur. Teda celková výška bolestného za 35 bodov predstavuje sumu 538,30,-Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody z titulu náhrady ušlej mzdy počas PN odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko zo strany poškodeného neboli predložené žiadne dôkazy, na základe ktorých by súd mohol o jeho nároku v trestnom konaní rozhodnúť.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolačný súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.